

II. – Antropogeneze

V pradávnych dobách na úsvitu věků
nádherná panna – dcera Vzduchu
celé dlouhé věky svého života
procházela rozlehlými nebesy.

Sedm set let putovala
sedm set let usilovala
než porodila svého prvorozeného.
Hle jak krásná kachna sestupuje
a spěchá ke své matce Vodě.

Lehce usedá na její kolena
a objevuje vhodné místo k hnízdění.
Tam, kde její vejce budou v bezpečí
s potěšením klade své budoucí syny.
Šest zlatých vajec snela
a pak to sedmé, které je ze železa.

Kalevala, runa *I*

Strofa I.

1. Lha, jenž otáčí čtvrtým, je služebníkem Lha sedmého, a oba krouží svými vozy kolem svého Pána, Jediného oka. Jeho dech dává život sedmému, dává život prvnímu.
2. Pravila Země: Pane Zářící tváře, můj dům je prázdný... pošli své syny, aby zalidnili toto kolo. Poslal jsi sedm synů k Pánovi moudrosti. Sedmkrát již pobýval jsi u něho, sedmkrát již tě pocítili. Tys zapomněl že služebníci, malé prstence, zadržují tvé světlo a žár, přerušují průchod tvé štědrosti. Pošli ty stejné služebníky.
3. Pán Zářící tváře řekl: Pošlu ti oheň, ať započne tvou práci. Pozvedni hlas, ať zazní jiných Lokách; žádej svého otce, Pána lotosu, o jeho syny. Tví lidé budou pod vládou Otců. Tví lidé budou smrtelní. Jen lidé Pána moudrosti jsou nesmrtelní, ne tak synové Luny. Zastav své nářky. Ještě tě pokrývá tvých sedm kůží. Nejsi připravena. Lidé nejsou připraveni.
4. Po velkých mukách odvrhla staré tři kůže a oblékla sedm nových. Hle, stála tu ve své první kůži.

Strofa II.

5. Kolo se otočilo ještě třicet desetmilionkrát. Vytvořily se rúpy; měkké kameny ztvrdly; tvrdé rostliny změkly. Viditelné z neviditelného, havěť a drobotina. Setřásla je, kdykoli zaplavili Máti. Po třicet desetmilionkrát se Země obrátila. Lehla si na záda, na bok. Nevolala už Synů nebes, nežádala Synů moudrosti. Tvořila ze svého lůna – a vzešli vodní lidé, strašliví a zlí.
6. Strašlivé a zlé vodní lidi sama stvořila ze zbytků jiných, z pěny a slizu svých prvních, druhých a třetích synů je vytvořila. Dhjánové přišli a pohlédli – dhjánové pocházející z jasného Otce-matky, ti kteří dlí v příbytcích nesmrtelných, tam, kde jen světlo vládne.
7. Byli znechuceni. Nic jim podobného tu nebylo. Žádné rúpy pro bratry pátého. Žádné příbytky pro živé. Čisté vody, nezkalené, ale chtěli pít. Nechali vše uschnout.
8. Přišly plameny. Ohně s jiskrami; noci ohně a dni ohně. Vysušily kalné temné vody. Svým zářem je sežehli. Přišli Lhaové z výšin a Lhamajinové spodních sfér. Vyhubili tvory o dvou i čtyřech tvářích. Bojovali s lidmi, jež se kozám podobali, a s psohlavci, a lidi s rybím tělem.
9. Matka-voda, velké moře, plakala. Povstala a zmizela v Luně, který ji pozvedl, který jí život dal.

10. Když byli tvorové zničeni, Matka-země zůstala pustá. A požádala, ať je vysušena.

Strofa III.

11. Přišel Pán pánů. Z jejího těla odstranil vody a to byla nebesa nahoře, první nebesa.

12. Velcí Čóhanové vyzvali Pány Luny vzdušných těl: Zrodte lidi, lidi vaší podstaty. Vtiskněte jim podobu. Země je pokryje těly. Nechtě jsou to muži – ženy. A též Páni plamene.

13. Odešli do své určené země; vždy po sedmi do jednoho kraje. Páni plamene zůstali vzadu. Nešli, netvořili.

Strofa IV.

14. Sedm zástupů Pánů z-vůle-zrozených, poháněných duchem dávajícím život, oddělilo lidi ze svého těla, každý ve vlastní sféře.

15. Sedmkrát sedm Stínů budoucích lidí bylo zrozeno, každý své vlastní barvy a druhu. Každý podléhá svému otci. Otcové bez kostí nemohli dát život bytostem s kostmi. Jejich plodem byl Bhúta, bez tvaru a mysli. Proto jsou nazýváni Čhája.

16. Jak byli zrozeni manušjové? Manuové s myslí. kterak vzešli? Otcové zavolali jim ku pomoci jejich vlastní oheň; který jest tím, jež hoří v nitru Země. Duch Země pozval si na pomoc sluneční oheň. Ti tři vytvořili společným úsilím dobrého Rúpa. Tvor mohl stát, chodit, běžet, naklánět se i létat. Byl ta ale jen Čhája, který neměl rozum.

17. Dech potřeboval formu; Otcové mu ji dali. Dech potřeboval pevné tělo; Země je vytvořila. Dech potřeboval ducha života. Sluneční Lhasové jej vdechli do prvotní formy. Dech potřeboval zrcadlo svého těla, Dhjánové řekli: dáme mu své vlastní. Dech potřeboval prostředek pro své touhy. Již ho má, pravil Ten, který vysouší vody. Ale Dech též potřeboval mysl, které by pojala vesmír. To mu nemůžeme dát, pravili Otcové. Nikdy jsem ji neměl, pravil duch země. Tvar by byl pozřen, kdybych mu dal sebe, pravil oheň. Člověk tedy zůstal prázdným bezrozumným Bhútou. Tak dali ti bez kostí život těm, kdo se stali lidmi s kostmi ve třetím cyklu.

Strofa V.

18. Napřed byli synové jógy. Jejich synové byli dětmi žlutého otce a bílé matky.
19. Druhá rasa byla produktem klíčení a expanze, bezpohlavní formou nepohlavních. Tak, ó učedníku vznikla druhá rasa.
20. Jejich otcové sami sebe zrodili. Tito samozrození, Čhájové ze zářivých těl Pánů, Otců, Synů úsvitu.
21. Když tato rasa zestárla, dávné vody se smísily s čerstvými vodami. Když její krůpěje zmatněly, zmizely a rozplynuly se v novém proudu, v horkém toku života. Povrch prvých se stal vnitřkem druhých. Stará perut se stala novým stínem a stín perutí.

Strofa VI.

22. Pak se druhé vyvinulo ve třetí, zrozené z vejce. Potu přibývalo, jeho krůpějí přibývalo a kapky se stávaly tuhými a zaoblenými. Slunce je zahřívalo; Měsíc chladil a tvaroval; vítr je sytil, dokud nedozrály. Bílá labuť hvězdné klenby zastínila velkou krůpěj. Vejce budoucího lidstva, člověk-labuť pozdější trojice. Nejdřív mužena, pak muž a žena.
23. Tito samozrození byli Čhájové; stíny těl Synů úsvitu.

Strofa VII.

24. Synové moudrosti, Synové noci, připraveni se znovuzrodit, sestoupili, a uzřeli ohavné formy první trojice. Můžeme volit, řekli Páni, máme moudrost. Někteří vstoupili do Čhají, jiní vrhli jiskru. Někteří vyčkávali Čtvrté. Vlastní Rúpa naplnili Káma. Ti, kteří se vtělili, stali se Arhaty. Ti, kteří jiskru, zůstali bez moudrosti; jiskra hořela málo. Ti třetí zůstali bez mysli. Jejich dživy nebyly připraveny. Byli tedy odděleni od Sedmi. Stali se lidmi s úzkými hlavami. Třetí byli připraveni. V nich budeme pobývat, pravili Páni ohně.
25. Jak konali Manasa, Synové moudrosti? Odmítli ty samo-zrozené, byli nepřipraveni. Zavrhli i z-potu-zrozené. Ani ti nebyli zcela připraveni. Nevstoupili ani do těch prvních, z-vejce-zrozených.
26. Když z-potu-zrození stvořili z-vejce-zrozené, dvojité a mocné, silné a s kostmi, Páni moudrosti řekli: Teď můžeme tvořit.
27. Třetí rasa se stala Váhan Pánů moudrosti. Stvořili syny vůle a jógy, skrz krijá – šakti je vytvořili, Svatí otcové, předchůdci Arhatů.

Strofa VIII.

28. Z kapek potu; ze zbytků substance; hmot mrtvých těl lidí a zvířat předchozího kola; z odvrženého prachu byla první zvířata zplozena.

29. Zvířata s kostmi, draci hlubiny, a létající nestvůry byly přičteny k věcem plazivým. Ti, kdo se po zemi plazili, dostali křídla. Kteří z vod vystrkovali své dlouhé krky, se stali předchůdci vzdušných létavců.

30. V době třetí rasy zvířata bez kostí rostla a měnila se; stali se zvířaty s kostmi, Její Čháji se staly pevnými.

31. Jako první se oddělila zvířata. Začala se množit. Také dvojitý člověk se oddělil. Řekl: Budme jako oni; spojujme se a tvořme tak bytosti. Tak udělali.

32. Ti, kteří neměli jiskru, brali sobě mohutné zvířecí samice. S nimi založili němé rasy. Sami umkli. Jejich jazyky byly svázané. Jazyky jejich potomků takové zůstaly. Stali se zrudami. Rasa pokroucených, rudými chlupy pokrytých příšer, které chodily po čtyřech. Němá rasa zůstala nevyřčenou hanbou.

Strofa IX.

33. Vidouce to, Lhaové, kteří nestvořili lidi, řekli:-

34. Amanasa poskvřnila naše budoucí domovy. To je Karma. Bydleme v jiných. Učme je být lepšími, ať nedojde k horšímu. Tak učinili.

35. Tak byli lidé obdarováni Manas – rozumem. Uviděli hřích nevědomých.

36. Čtvrtá rasa vyvinula řeč.

37. Jeden se stal dvěma; také všichni živí tvorové a plazivci, kteří doposud byli jedním, obrovské ptako-ryby a hadi s krunýři na hlavách.

Strofa X.

38. Tak dva se dvěma v sedmi sférách nechala třetí rasa zrodit čtvrtou rasu lidí; bohové stali se ne-bohy; súra se stala asúrou.

39. První v každé sféře byli zabarveni Lunou; druzí žlutí jako zlato; třetí červení; čtvrtí hnědí, která se hříchem stává černá. Prvních sedm lidských ratolestí bylo spojené podstaty. Dalších sedm bylo smíšených.

40. Pak se Čtvrtí začali dmout pýchou. My jsme králové, řekli, jsme bohové.

41. Brali si ženy, aby se na ně mohli dívat. Ženy z bezrozumných, s úzkými

hlavami. Plodili zrůdy, zkažené démony, mužské a ženské, také Khado (dakini), mdlého rozumu.

42. Postavili chrámy chrámy lidskému tělu. Uctívali muže a ženy. Tehdy třetí oko přestalo konat.

Strofa XI.

43. Vystavěli velká města. Vzácné horniny a kovy znali, z ohně vyvržené, z bílých kamenů hor i z černých kamenů, a tesali do nich obrazy svých podob a uctívali je.

44. Vytvářeli velké obrazy sedm jatisů vysoké, jako jejich těla. Vnitřní oheň zničil zemi jejich otců. Voda pohltila čtvrté.

45. Přišly první velké vody. Spláchly sedm velkých ostrovů.

46. Vše svaté bylo zachráněno, nesváte zničeno. S ním všechna ta veliká zvířata, vzešlá z potu země.

Strofa XII.

47. Jen málo lidí zůstalo; někteří žlutí, někteří hnědí a černí a někteří červení zůstali. Lidé barvy Luny zmizeli navždy.

48. Pátí se zrodili z pár svatých, co zbyli; rase vládli první božští králové.

49. ...kteří znovu sestoupili, kteří s pátými uzavřeli mír, kteří je učili a vedli.